

Přijímací zkouška na navazující magisterské studium - 2019
Studijní program Fyzika - všechny obory kromě Učitelství fyziky-matematiky pro střední školy, Varianta A

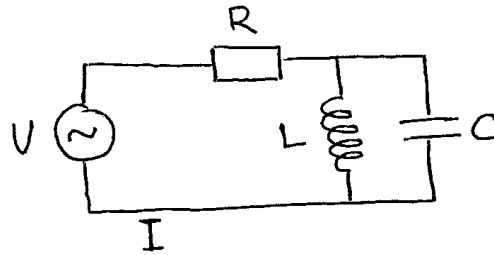
Příklad 1 (25 bodů)

Přehrada o tvaru obdélníku má šířku s a výšku v a vytváří nádrž zcela zaplněnou vodou. Počátek souřadné soustavy zvolte na úrovni hladiny vody tak, aby hladina byla rovnoběžná s osou x a určete:

- Velikost celkové síly F , jíž působí na přehradu vodní tlak.
- Velikost celkového momentu tlakových sil vzhledem k hladině, tj. přímce $y = 0$.
- S použitím výsledků a) a b) nalezněte v jaké hloubce h je působiště celkové síly F .

Příklad 2 (25 bodů)

Elektrický obvod (viz obrázek) se skládá z odporu o velikosti R , cívky o indukčnosti L a kondenzátoru o kapacitě C . Obvod je napájen zdrojem střídavého napětí U o amplitudě U_0 a frekvenci ω , jehož vnitřní odpor je zanedbatelný. Určete:

- Kapacitanci kondenzátoru X_C a induktanci cívky X_L .
- Celkovou komplexní impedanci obvodu Z ve tvaru $a + ib$.
- Amplitudu proudu I_0 tekoucího odporem R .
- Fázový posun proudu I tekoucího odporem R vůči napětí U .
- Průběh (reálného) proudu $I = I(t)$, tekoucího odporem R .
- Průměrný výkon (časovou střední hodnotu) $\langle P \rangle$ dodávaný zdrojem napětí do obvodu.

Příklad 3 (25 bodů)

Huygensův okulár se skládá ze dvou tenkých, ploskovypuklých čoček. Poloměr křivosti vypuklé strany u první čočky je $|R_1| = 1$ cm, u druhé čočky $|R_2| = 3$ cm. Čočky jsou vyrobeny ze skla s indexem lomu $n = 1,5$ a jsou od sebe vzdáleny $v = 4$ cm.

- Vypočtěte ohniskové vzdálenosti obou čoček f_1', f_2' .
- Určete polohu obrazu (po průchodu oběma čočkami) vzhledem ke druhé čočce, je-li předmět umístěn 10 cm před první čočkou.
- Určete výslednou ohniskovou vzdálenost f_{ok}' okuláru.
- Stanovte úhlové zvětšení M_{ok} okuláru jako lupy (při akomodaci oka na nekonečno).
- Z Huygensova okuláru a objektivu s ohniskovou vzdáleností $f_{obj}' = 0,5$ cm vytvoříme mikroskop. Optický interval (vzdálenost obrazového ohniska objektivu od předmětového ohniska okuláru) je $\Delta = 20$ cm. Spočtěte celkové zvětšení M mikroskopu.

Příklad 4 (25 bodů)

Pro excitaci elektronu ze základního kvantového stavu atomu vodíku ($n=1$) do prvního excitovaného stavu ($m=2$) je možno použít dopadu jiného elektronu urychleného na vhodnou rychlost.

- Stanovte energii E elektronu potřebného k takové excitaci a velikost elektrického napětí U , kterým je potřeba dopadající elektron k získání takové energie urychlit.
- Určete vlnovou délku λ_e a rychlost v_e dopadajícího elektronu těsně před dopadem a stejně tak i fotonu (λ_γ, v_γ), který bude vyzářen při následné deexcitaci elektronu zpět do základního stavu.
- Rozhodněte, která z částic {foton, elektron, neutron} o této energii E bude nejvhodnější k difrakčnímu experimentu pro studium krystalové mříže pevných látek?
(Povolená nápověda: $1Ry = 13,6$ eV; $m_e = 9,1 \cdot 10^{-31}$ kg (hmotnost elektronu); $m_n = 1,6 \cdot 10^{-27}$ kg (hmotnost neutronu) Číselná vyjádření stačí vhodně zaokrouhlit.)

Příklad 1

Přehrada o tvaru obdélníku má šířku s a výšku v a vytváří nádrž zcela zaplněnou vodou. Počátek souřadné soustavy zvolte na úrovni hladiny vody tak, aby hladina byla rovnoběžná s osou x a určete:

- Velikost celkové síly F , jíž působí na přehradu vodní tlak.
- Velikost celkového momentu tlakových sil vzhledem k hladině, tj. přímce $y = 0$.
- S použitím výsledků a) a b) nalezněte v jaké hloubce h je působiště celkové síly F .

Řešení:

- a) V hloubce x pod hladinou působí hydrostatický tlak

$$p = \rho gy$$

(2 body)

kde ρ je hustota vody.

Z definice tlaku

$$p = \frac{F}{S}$$

kde S je plocha na kterou působí síla F získáme předpis pro sílu

$$F = pS$$

(2 body)

Vzhledem k tomu, že hydrostatický tlak má jinou velikost napříč hloubkou celé přehrady, musíme vztah pro sílu integrovat od hladiny po maximální hloubku. Tedy

$$F = s \int_0^v \rho gy \, dy = \frac{1}{2} \rho gsv^2$$

(7 bodů)

- b) Vztah mezi silou a momentem síly je

$$\vec{M} = \vec{r} \times \vec{F}$$

(2 body)

V našem případě tedy musíme integrovat

$$M = s \int_0^v \rho gy^2 \, dy = \frac{1}{3} \rho gsv^3$$

(7 bodů)

- c) Porovnáním velikosti síly a momentu sil s uvážením vztahu pro moment síly vidíme, že

$$M = Fh$$

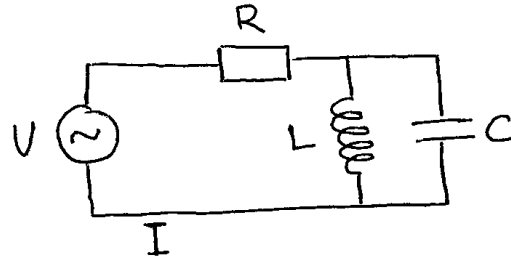
Tedy

$$h = \frac{M}{F} = \frac{2}{3}v$$

(5 bodů)

Příklad 2

Elektrický obvod (viz obrázek) se skládá z odporu o velikosti R , cívky o indukčnosti L a kondenzátoru o kapacitě C . Obvod je napájen zdrojem střídavého napětí U o amplitudě U_0 a frekvenci ω , jehož vnitřní odpor je zanedbatelný. Určete:

- Kapacitanci kondenzátoru X_C a induktanci cívky X_L .
- Celkovou komplexní impedanci obvodu Z ve tvaru $a + ib$.
- Amplitudu proudu I_0 tekoucího odporem R .
- Fázový posun proudu I tekoucího odporem R vůči napětí U .
- Průběh (reálného) proudu $I = I(t)$, tekoucího odporem R .
- Průměrný výkon (časovou střední hodnotu) $\langle P \rangle$ dodávaný zdrojem napětí do obvodu.

Řešení:

a) kapacitance kondenzátoru:

$$X_C = \frac{1}{i\omega C} = -\frac{i}{\omega C} \quad (2 \text{ body})$$

induktance cívky:

$$X_L = i\omega L \quad (2 \text{ body})$$

b) celková komplexní impedance obvodu Z ve tvaru $a + ib$:

$$Z = R + \frac{1}{\frac{1}{i\omega L} - \frac{i}{\omega C}} = R + \frac{1}{\frac{1}{i}\left(\frac{1}{\omega L} - \omega C\right)} = R + i \frac{1}{\left(\frac{1}{\omega L} - \omega C\right)} = R + i \frac{1}{\left(\frac{1 - \omega^2 LC}{\omega L}\right)} = R + i \frac{\omega L}{1 - \omega^2 LC} \quad (5 \text{ bodů})$$

c) amplituda proudu I_0 tekoucího odporem R :

$$I_0 = \frac{U_0}{|Z|} = \frac{U_0}{\sqrt{R^2 + \left(\frac{\omega L}{1 - \omega^2 LC}\right)^2}} \quad (4 \text{ body})$$

d) fázový posun proudu I tekoucího odporem R vůči napětí U :

$$\varphi = \arctan\left(\frac{\text{Im}[Z]}{\text{Re}[Z]}\right) = \arctan\left(\frac{\omega L}{R(1 - \omega^2 LC)}\right) \quad (4 \text{ body})$$

e) proud tekoucí obvodem v místě odporu R :

$$I = \text{Re}\left[\frac{U}{Z}\right] = \text{Re}\left[\frac{U_0 \exp(i\omega t)}{\sqrt{R^2 + \left(\frac{\omega L}{1 - \omega^2 LC}\right)^2} \exp(i\varphi)}\right] = \frac{U_0}{\sqrt{R^2 + \left(\frac{\omega L}{1 - \omega^2 LC}\right)^2}} \cos(\omega t - \varphi) = I_0 \cos(\omega t - \varphi) \quad (5 \text{ bodů})$$

f) průměrný výkon (časová střední hodnota) $\langle P \rangle$ dodávaný zdrojem napětí do obvodu:

$$\langle P \rangle = I_{\text{eff}} U_{\text{eff}} \cos \varphi = \frac{1}{2} U_0 I_0 \cos(\varphi) = \frac{U_0^2}{2|Z|} \cos(\varphi) \quad \text{atd.} \quad (3 \text{ body})$$

Příklad 3

Huygensovův okulár se skládá ze dvou tenkých, ploskovypuklých čoček. Poloměr křivosti vypuklé strany u první čočky je $|R_1| = 1$ cm, u druhé čočky $|R_2| = 3$ cm. Čočky jsou vyrobeny ze skla s indexem lomu $n = 1,5$ a jsou od sebe vzdáleny $v = 4$ cm.

a) Vypočítejte ohniskové vzdálenosti obou čoček f_1', f_2' .

b) Určete polohu obrazu (po průchodu oběma čočkami) vzhledem ke druhé čočce, je-li předmět umístěn 10 cm před první čočkou.

c) Určete výslednou ohniskovou vzdálenost f_{ok}' okuláru.

d) Stanovte úhlové zvětšení M_{ok} okuláru jako lupy (při akomodaci oka na nekonečno).

e) Z Huygensova okuláru a objektivu s ohniskovou vzdáleností $f_{obj}' = 0,5$ cm vytvoříme mikroskop. Optický interval (vzdálenost obrazového ohniska objektivu od předmětového ohniska okuláru) je $\Delta = 20$ cm. Spočítejte celkové zvětšení M mikroskopu.

Řešení:

$$a) \quad \frac{1}{f_{1,2}} = (n - 1) \left(\frac{1}{R_{1,2}} \right)$$

Po dosazení $n = 1,5$, $R_1 = 1$ cm, $R_2 = 3$ cm (druhé povrchy čoček jsou rovinné, tj. s poloměrem křivosti ∞)

$$f_1' = 2 \text{ cm}, \quad f_2' = 6 \text{ cm}$$

(5 bodů)

b) Zobrazovací rovnice pro tenkou čočku je

$$\frac{1}{a'} - \frac{1}{a} = \frac{1}{f'}$$

První čočka zobrazí předmět (dosadíme $a_1 = -10$ cm, $f_1' = 2$ cm) do vzdálenosti $a_1' = 2,5$ cm za první čočku.

Druhá čočka zobrazí obraz předmětu (dosadíme $a_2 = a_1' - v = -1,5$ cm, $f_2' = 6$ cm) do vzdálenosti $a_2' = -2$ cm, tj. 2 cm před druhou čočkou.

(5 bodů)

c) Soustava dvou tenkých čoček má výslednou ohniskovou vzdálenost

$$f_{ok}' = - \frac{f_1' f_2'}{v - f_1' - f_2'}$$

Dosadíme $f_1' = 2$ cm, $f_2' = 6$ cm a $v = 4$ cm a získáme

$$f_{ok}' = 3 \text{ cm}$$

(5 bodů)

d) Úhlové zvětšení lupy při akomodaci oka na nekonečno je

$$M_{ok} = - \frac{L_0}{f_{ok}'}$$

Po dosazení $f_{ok}' = 3$ cm, konvenční zrakové vzdálenosti $L_0 = -25$ cm dostaneme

$$M_{ok} = 25/3 = 8 \frac{1}{3}$$

(5 bodů)

e) Úhlové zvětšení mikroskopu je

$$M = - \frac{L_0}{f_{ok}'} \frac{\Delta}{f_{obj}'} = M_{ok} \frac{\Delta}{f_{obj}'}$$

Po dosazení $M_{ok} = 5$, $f_{obj}' = 0,5$ cm a optického intervalu $\Delta = 20$ cm získáme

$$M = 333 \frac{1}{3}$$

(5 bodů)

Pozn.

Znaménka ve vzorcích a u dosazovaných hodnot se mohou lišit při užití jiné konvence.

Příklad 4

Pro excitaci elektronu ze základního kvantového stavu atomu vodíku ($n=1$) do prvního excitovaného stavu ($m=2$) je možno použít dopadu jiného elektronu urychleného na vhodnou rychlost.

a) Stanovte energii E elektronu potřebného k takové excitaci a velikost elektrického napětí U , kterým je potřeba dopadající elektron k získání takové energie urychlit.

b) Určete vlnovou délku λ_e a rychlost v_e dopadajícího elektronu těsně před dopadem a stejně tak i fotonu ($\lambda_\gamma, \nu_\gamma$), který bude vyzářen při následné deexcitaci elektronu zpět do základního stavu.

c) Rozhodněte, která z částic {foton, elektron, neutron} o této energii E bude nejvhodnější k difrakčnímu experimentu pro studium krystalové mřížky pevných látek?

(Povolená nápověda: $1Ry = 13,6 \text{ eV}$; $m_e = 9,1 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$ (hmotnost elektronu); $m_n = 1,6 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$ (hmotnost neutronu) Číselná vyjádření stačí vhodně zaokrouhlit.)

Řešení:

Znamé a neznámé:

Rozdíl vodíkových kvantových stavů ΔE : $m = 2 \rightarrow n = 1$

$$\Delta E = E = ?$$

$$U = ?$$

$$\lambda_e, v_e = ?$$

$$\lambda_\gamma, \nu_\gamma = ?$$

$\lambda_\gamma, \lambda_e, \lambda_n$ - difrakce na krystalu ... ?

$$1 \text{ Ry} = 13,6 \text{ eV}$$

$$m_e = 9,1 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$$

$$m_n = 1,6 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$$

a) Dopadající elektron musí mít minimálně energii odpovídající energetickému rozdílu kvantových stavů (Bohrův model):

$$\Delta E = -Ry \left(\frac{1}{m^2} - \frac{1}{n^2} \right) \quad (3 \text{ body})$$

$$(\text{číselně } \Delta E = -13,6 \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{1^2} \right) \text{ eV} = \frac{3}{4} \cdot 13,6 \text{ eV} = \mathbf{10,2 \text{ eV}}) \quad (2 \text{ body})$$

Takto vyjádřená energie uvedená v jednotkách eV rovnou obsahuje velikost elektrického napětí nutného k urychlení elektronu $E = eU$ - tj. $U = \mathbf{10,2 \text{ V}}$ (1 bod)

b) Vlnová délka pohybující se částice s energií E a hmotností m je určena de-Broglieho vztahem:

$$\lambda = \frac{h}{p} = \frac{h}{mv} = \frac{h}{\sqrt{2Em}} \quad (3 \text{ body})$$

(Pro číselné určení je třeba vyjádřit E v jednotkách SI - tj. převést z eV na J znalost $1 \text{ eV} = 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ J}$) (2 body)

$$\text{tj. } 10,2 \text{ eV} = 10,2 \cdot 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ J} \approx 1,6 \cdot 10^{-18} \text{ J}$$

$$(\text{číselně tedy } \lambda_e = \frac{6,6 \cdot 10^{-34}}{\sqrt{2 \cdot 10,2 \cdot 1,6 \cdot 10^{-19} \cdot 9,1 \cdot 10^{-31}}} = \frac{6,6 \cdot 10^{-34}}{\sqrt{3,2 \cdot 10^{-48}}} \approx \frac{6,6 \cdot 10^{-34}}{2 \cdot 10^{-24}} = \mathbf{3,3 \cdot 10^{-10} \text{ m}})$$

(tj. $\lambda_e = \mathbf{3,3 \text{ \AA}}$) (2 body)

A její rychlost

$$v = \sqrt{\frac{2E}{m}} \quad (3 \text{ body})$$

$$(\text{číslně } v_e = \sqrt{\frac{2E}{m_e}} = \sqrt{\frac{2 \cdot 1,6 \cdot 10^{-18}}{9,1 \cdot 10^{-31}}} \text{ m.s}^{-1} = \sqrt{\frac{1 \cdot 10^{13}}{3}} \text{ m.s}^{-1} = \sqrt{\frac{1 \cdot 10^{14}}{30}} \text{ m.s}^{-1} \approx \frac{1}{3} \cdot 10^7 \text{ m.s}^{-1} \\ \approx \mathbf{1,6 \cdot 10^6 \text{ m.s}^{-1}}) \quad (2 \text{ body})$$

Pro nehmotný *foton* použijeme vztahu

$$E = \frac{hc}{\lambda}, \text{ odtud } \lambda = \frac{hc}{E}$$

$$(\text{číslně } \lambda_\gamma = \frac{6,6 \cdot 10^{-34} \cdot 3 \cdot 10^8}{1,6 \cdot 10^{-18}} = \frac{2 \cdot 10^{-25}}{1,6 \cdot 10^{-18}} \approx \mathbf{1,2 \cdot 10^{-7} \text{ m} = 120 \text{ nm}}) \quad (2 \text{ body})$$

$$(\text{pro rychlost fotonu platí } v_\gamma \equiv c = \mathbf{3 \cdot 10^8 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}}) \quad (1 \text{ bod})$$

c) Pro účinné použití vlny pro difrakci na krystalové mříž je třeba, aby vlnová délka byla srovnatelná s rozměrem studovaného objektu, resp. mřížkové konstanty, která je v pevných látkách typicky $\sim \mathbf{10^{-10} \text{ m}}$ (jednotky Å). (1 bod)

Z předchozí podúlohy víme, že

- $\lambda_e = \mathbf{3,3 \cdot 10^{-10} \text{ m}}$

a

- $\lambda_\gamma = \mathbf{1,2 \cdot 10^{-7} \text{ m}}$

zbývá tedy určit již jen $\lambda_n = \frac{h}{\sqrt{2Em_n}}$

$$(\text{číslně } \lambda_n = \frac{6,6 \cdot 10^{-34}}{\sqrt{2 \cdot 1,6 \cdot 10^{-18} \cdot 1,6 \cdot 10^{-27}}} = \frac{6,6 \cdot 10^{-34}}{\sqrt{50 \cdot 10^{-46}}} \approx \frac{6,6 \cdot 10^{-34}}{7 \cdot 10^{-23}} = \mathbf{1,0 \cdot 10^{-11} \text{ m}}) \quad (2 \text{ body})$$

- $\lambda_n = \mathbf{1,0 \cdot 10^{-11} \text{ m}}$

Tedy při energii 10,2 eV je pro difrakční experiment na krystalové mříži nevhodnější **elektronový** svazek. (1 bod)